

C-0071 Un om fără de Domnul

Alexandru Groza

Alexandru Groza

Introducere

4 Un om fă - ră de Dom-nul e-un pom-ne-ro-di - toă -

7 dit în lu-mea ma-re fă - ră de a-ju-tor Când fi-rea pă-mân-teas-că su-

10 **Refren**

13 fle-tul i-a-n-gră-dit I - ni-ma lui sus-pi-nă și e ne-fe-ri-cit. Nu

16 cere de la oa-meni să-ți dea fe-ri-ci-rea Căci nu-mai Dom-nul ști-e și

19 poa-te să ți-o dea În - cre-de - te în Dom-nul și via-ța ta va fi Ro-

di-tă și-m-pli-ni-tă cu mii de bu-cu-rii. Nn - mii de bu-cu-rii

1 Un om fără de Domnul e-un pom neroditor
Sădit în lumea mare fără de ajutor
Când firea pământescă sufletul i-angrădit
Inima lui suspină și e nefericit.

Nu cere de la oameni să-ți dea fericirea
Căci numai Domnul știe și poate să ți-o dea
Încrede-te în Domnul și viața ta va fi
Rodită și-mplinită cu mii de bucurii.

2 Ce-i omul fără Domnul, e-un călător pribeag
Ce-aleargă prin lume de griji împovărat
Trăiește-o viață-ntreagă, nu-i binecuvântat
Și-n anii bătrâneții e trist și-ngândurat.

3 Așa, omule, vino la
Tatăl Dumnezeu
Căci El ți-a dat viața și
totul este El
Te pocăiește astăzi cât
timp tu mai trăiești
Împacă-te cu Domnul,
să ai viață de veci.